



Jerzy S. Nowak **Informatyk aplikacyjny**

Ukończył Wydział Mechaniczny Technologiczny Politechniki Warszawskiej, specjalizując się w zastosowaniach komputerów, a dokładniej – w organizacji, ekonomice i planowaniu w przemyśle budowy maszyn. Studia politechniczne przebiegały niejako w tle do nauk wojskowych pobieranych na Studium Wojskowym PW, które kończy zyskując zaszczytną funkcję dowódcy plutonu samochodowego wraz z zawodowym prawem jazdy kat. III, przeciwionym na samochodach typu GAZ-69, Warszawa, Lublin (legendarna „przegazówka” przy zmianie biegów) i Star 66. W trakcie studiów jest nader aktywnym członkiem „starego” ZSP, czyli Zrzeszenia Studentów Polskich, o czym nie wie do dziś Stowarzyszenie Ordynacka.

Pierwszą pracę zawodową jako projektant systemów EPD podejmuje w 1968 w Hucie im. M. Buczka, po czym trafia do Zakładów Mechanicznych Bumar – Łabędy, gdzie organizuje i prowadzi przez wiele lat Ośrodek Informatyki (1970–1996) – z krótką przerwą w latach 1988–1989, kiedy to pełni funkcję gł. specjalisty ds. oprogramowania w Instytucie Systemów Sterowania w Katowicach, co pozwoliło mu zapoznać się z praktyką realizacji centralnych programów badawczo-rozwojowych (CPB-R 8.8). Wdrażanie systemów informatycznych w dużym przedsiębiorstwie okazało się szkołą życia informatycznego – gdy trzeba było realizować budowę ośrodka, to jedynym certyfikatem okazał się dyplom Politechniki – próba zwrócenia się do bliżej nieokreślonych „ekspertów” zostałyby źle przyjęte przez kierownictwo firmy (tak samo uważają kierownicy innych ośrodków z tego okresu). W trakcie pracy zawodowej wspólnie ze swoim znakomitym zespołem opanowuje takie skomplikowane urządzenia jak ODRA-1305, R-32, IBM-370, MERA-9150, PSPD-90, SUN 450 o PC nie wspominając. Ten okres pracy został obszernie przedstawiony w opracowaniu *Strategia informatyzacji przedsiębiorstwa budowy maszyn w XX i XXI w. (Katowice 2006)*.

Od 1996 pracuje w sektorze prywatnym, prowadząc swoją działalność gospodarczą oraz w firmach Decsoft (wdrożenia systemu ERP Baan), Positive (ComputerLand – gdzie współpracuje z szefem-przyjacielem Jurkiem Dżogą, laureatem nagrody im. M. Cara), a kolejne firmy tj. Spin, ABG SA i Asseco SA – tworzą okazję do obserwacji różnych kultur firmowych i problemów fuzji firm. Zakończenie kariery zawodowej zwińczy udział i koordynacja wdrożenia złożonego systemu obiegu dokumentów w dużej instytucji państwowej w latach 2007–2008.

W trakcie pracy zawodowej nie zapomina o działalności społecznej. W 1981 jest członkiem-założycielem PTI. Konsekwencją tego jest utworzenie koła, a następnie Oddziału Górnośląskiego PTI. Jest przez 20 lat członkiem Zarządu Głównego PTI (w tym wiceprezesem przez 2 kadencje i Sekretarzem Generalnym w latach 2002–2005). W ramach PTI podejmuje działalność wydawniczą i konferencyjną. W 1988 rusza Górską Szkołą PTI, organizowana wspólnie z P. Fuglewiczem, J. Grabarą i W. Głazkiem – w 2001 następuje zmiana profilu – konferencja zaczyna publikować profesjonalnie przygotowane wydawnictwa, co podnosi prestiż konferencji i zyskuje jej doborowe grono uczestników. W latach 2001–2008 wydano 40 tomów liczących ok. 14.000 stron, będących owocem pracy ok. 1000 autorów z uczelni i przemysłu. Było to bez wątpienia największe przedsięwzięcie wydawnicze krajowych konferencji informatycznych. W międzyczasie organizuje wspólnie z dr Z. Olejniczakiem (laureat Nagrody M. Cara) seminaria poświęcone problematyce

systemu Syriusz, które owocują wydaniem trzech specjalistycznych opracowań. Najnowsza inicjatywa to stworzenie grupy dyskusyjnej, poszukującej śladów bogatych dziejów informatyki polskiej pod hasłem „ocalić od zapomnienia” – zasoby dokumentów archiwalnych Sekcji Historycznej PTI uważane są już za najbogatsze w kraju.

W 1993 działa w gronie założycieli Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji (firma ZPS-NOVA) i jest członkiem Rady Izby w latach 1993–1996.

Praca informatyka wymaga stałego podnoszenia wiedzy. W 1981 kończy studium podyplomowe w Pol. Śląskiej, a następnie w 2000 r. w Wydziale Nauk Ekonomicznych UW i w 2005 w Akademii Obrony Narodowej (bezpieczeństwo w programach rozwoju polskiego społeczeństwa informacyjnego). O ile studium na UW wpłynęło na poważną zmianę profilu konferencji w Szczyrku, to studia w AON zaowocowały podjęciem problematyki społeczeństwa informacyjnego – jest współredaktorem 3 specjalistycznych monografii oraz bibliografii Społeczeństwa Informacyjnego, zawierającej aktualnie ok. 4000 pozycji, co wymagało przejrzania ponad 10.000 artykułów i opracowań.

Jest osobą nieskorą do ubiegania się o zaszczyty, ale został uhonorowany Medalem X-lecia Targów Oprogramowania Softarg (1996), a środowisko informatyczne wręczyło mu Infostara (1995) i godność Członka Honorowego PTI (2006). Jako szczególne wyróżnienie traktuje prawie 14.000ostępów internautów do artykułu o genezie społeczeństwa informacyjnego, zamieszczonego na stronie internetowej www.infobrokerstwo.pl.

Wyznaje zasadę sformułowaną przez P. Salinger, doradcę i rzecznika prasowego prezydenta J.F. Kennedy’ego, że należy się otaczać ludźmi mądrzejszymi od siebie – i dlatego bywa w Legionowie i Miedzeszynie na Forum IT. Jest wiernym czytelnikiem gazety kolejnego laureata Nagrody M. Cara, Edwina Bendyka, czyli Polityki od 1960 r.